Nam rõés ꝗ̄ ad primã partẽ inducũtur. ſ. ꝙ
nihil trãſit in v̄itatẽ hũane nature mediante
ope nutritiue procedũt ꝑ ꝙ de v̄itate hũane
nature dr̄ eẽ aliquid qḋ ẽ de neceſſitate ordi
natũ ad incorruptionẽ. ⁊ hoc mõ bñ cõcedẽ
dũ ẽ ꝙ nihil trãſit in ueritatẽ nutritiuã. ¶ Rõés
v̄o ad oppoſitũ procedũt de ueritate hũane
nature ꝑ ꝙ illud dr̄ eẽ de v̄itate quod eſt or
dinatũ ad reſurrectionẽ de ↄgruo. tale autẽ
ẽ nõ ſolũ quod trahitur a gñante ſʒ ẽt tota
illa caro ꝗ̄ reperitur in homĩe in eius morte
maxĩe ſi ñ faciat ad corpis deformitatẽ. nec
hoc ĩpedit ꝙ dominus paruulos ſuſcitabit ĩ
perfcã quantitate. dicit. n. aug. ꝙ ſupplebit
uirtus diuina ubi defecit natura. vbi uero na
tura ſufficiẽtẽ prepauit materiã deus nõ agit
ſupplendo ſed reformãdo. Nec ualet illa rõ
ꝙ ſi deus ſupplet in reſurrectione ſine ad-
ditamẽto ꝙ nũc ſimilr̄ fiat ſine additamẽto
quia illa erit operatio mirabilis ⁊ ſupra na-
turã. hõis v̄o gñatio ⁊ augmẽtatio ꝗ̄ nũc ẽ
naturalr̄ fit. Et ideo illa rõ quã magr̄ adducˀ
in lit. nõ cogit. imo ſicut appet aſpicĩẽti ar-
guit a maiori affirmãdo. illa uero que ultĩo
querebãtur iã plana ſunt per ea ꝗ̄ dicta ſũt.
Ut ergo ſit adimen dicere ↄcedẽdũ eſt ſicut
ex p̄cedẽtibus appet ꝙ aliquid extrinſecuʒ
trãſit in v̄itatẽ humane nature ſʒ mediante
opere gñatiue trãſit in ueritatẽ prout v̄itas
dr̄ proprie ꝑ ꝙ dicit neceſſariã ↄpationẽ ad
incorruptionẽ. mediãte uero opere nutritiue
tranſit aliq̇d in ueritatẽ humane nature ꝓut
ueritas dr̄ large. ſ. ꝑ ꝙ dicit ordinationẽ ad
reſrectõeʒ de ↄgruo. ⁊ ſic quod ẽ de v̄itate
unius põt reſurgere in alio ꝑ ꝙ manifeſtabi
tur in q̄rto. His uiſis ſatis plana ſunt que
dicuntur in lit. ¶ Hoc ſolũ tñ q̄ritur breuĩt
cũ magr̄ in lit. in illo. c. Nũc ſupereſt uidere.
noĩet originale peccatũ octo noĩbus. quõ di
ſtinguãtur iſta octo. ¶ Et dõ ad hoc ꝙ ori
ginale peccatũ hʒ ↄpari ad illud a quo eſt. et
ſic dr̄ originale peccatũ qḋ ẽ ab origine. dr̄
⁊ lex carnis. q2 ↄ̈hitur mediante carne. hʒ ẽt
ↄparari ad illud ad qḋ ẽ ſiue ad qḋ inclinat.
et hoc uel in diſpõne remota. ⁊ ſic dr̄ ↄcupi
ſcibilitas. vel in diſpõne propinq̇ori. ⁊ ſic dr̄
fomes. vel ẽt in diſpõne ꝓxĩa. ⁊ ſic dr̄ ↄcupi
ſcẽtia. Habʒ ẽt ↄpari ad illud ꝑ qḋ inclinat.
et ſic dr̄ lex mẽbroꝝ. Hʒ ẽt ↄpari ad illḋ ↄ̄

qḋ. et hoc duplr̄. vel inquãtũ reddit difficilẽ
ad bonũ. ⁊ ſic dr̄ langor nature. vel inquãtũ
p̄dñatur uolũtati ut curuet eã in malũ. ⁊ ſic
dr̄ tyrãnˀ. et ſic pʒ ꝙ ꝑ diuerſas ↄparatões
diuerſis noĩantur noĩbus.

¶ Diſtinctio. xxxi.

Nunc ſupeſt inueſtigare ⁊c. Su-
pra oñdit magr̄ q̇d ſit origiale
pccm̃. i hac itẽdit mãifeſtare qr̄
a parẽte traducitur in plẽ. Diui
dit aũt ps iſta ĩ ptes tres. In q̄ꝝ prima ma-
giſter falſitatẽ iprobat. In ſecũda ueritatem
explicat. ibi Eſt. n. pccm̃ originale ut ſ̄ dixi
mˀ. In t̄tia uero ueritatẽ epilogat ut addat.
ibi Iã oñſũ ẽ q̇d ſit originale pccm̃ ⁊c. ¶ Pri-
ma ps hʒ duas. In prima ponit falſã opionẽ
ↄ̄ originalis traductõeʒ. In ſecũda ſubiungit
eiˀ iprobatõeʒ. ibi Hoc autẽ fides catholica
reſpuit. vt oſtẽdat ꝙ originale nõ põt tradu
ci ꝑ traductõeʒ aĩe. ¶ Silr̄ ſecũda ps pricipalis
duas hʒ. In q̄ꝝ prima v̄itatẽ determiat oñdẽs
ꝙ originale traducitur mediãte carne. In ſa
uero remouet dubitatõẽ. ibi Hic queri ſolet
vtꝝ cã originalis ⁊c. ¶ Silr̄ tertia ps pricipalˀ
duas hʒ. In quaꝝ prima determiata epilogat
⁊ explanat. In ſa uero dubitatõeʒ mouet et
determiat. ibi Sʒ adhuc appoſita hoc mõ. Et
ſic hˀ diſtinctõis intẽtio uerſatur principalr̄
ↄtra duo. Quoꝝ primũ ẽ ꝙ originale ñ põt
traduci mediãte aĩa. Scḋm ẽ q̇liter traducitˀ
mediante carne.

Ad intelligẽtiã aũt eoꝝ ꝗ̄ hic dicũt
incidit q̄ſtio circa duo. ¶ Primũ ẽ
vtrũ originale traduci poſſit medi
ante ſenſibili portione. ¶ Secũdũ ẽ utrum
traduci hẽat mediãte carne. ¶ Circa primũ
q̄rũtur tria. ¶ Primo q̄ritur utrũ ſenſibilis
aĩa in hoĩbus ſit a gñante. ¶ Secũdo q̄ritˀ
cui pti aĩe primo inſit originale peccatũ. ¶
Tertio q̄ritur vtꝝ ꝑ originale maior ſit ĩ no
bis corruptio gñatiue q̄ʒ alterius potentie.

Circa primũ ſic ꝓceditur ⁊ q̄ritˀ utrũ
aĩa ſenſibilis in hoĩbˀ ſit a gñante
Et ꝙ ſit a gñante uidetur. Primo
ꝑ uerbũ phĩ i. ij. de aĩa. vbi dicit ꝙ ſenſitiui
prima mutatio ẽ a generãte. ſʒ prima muta
tio ſenſitiui ẽ illa ꝗ̄ ẽ ad eẽ. ergo uidetur ꝙ
ps ſenſitiua ĩ nobis educatˀ in eẽ a gñante. ¶
Itẽ in. xvj. aĩaliũ. Solus intellectus intrat ab

extrinſeco. ergo ſolus intellectus intrat per
creationē. ergo uidetur ꝙ aīa ſenſitiua in no
bis educatur a principijs matīe ⁊ p gñatōez
¶ Jtē ſicut operatio aīe ſenſitiue in brutis
pendet a corpore. ita etiā ⁊ in hoībus. vnde
ſicut brutū īpeditur ab operatōe uidēdi leſo
organo. ſic etiā hō. ſed quod ſimiliter ſe hꝫ
ad operationē ſimiliter ſe hꝫ ad generatōꝫ.
ergo ſi in brutis ē aīa ſenſibilis nō per crea
tionē ſed per generationē ſicut coīter tenet
⁊ ē oſtēſū ē. vi. xv. uidetur ꝙ in hoīe ſimilr̄
ſit p generationē. ¶ Jtē ſicut in generatiōe
brutoꝝ prius ē aīal ꝙꝫ equus. ſic ⁊ in gñatōe
hoīs prius ē aīal ꝙꝫ hō. ergo prius hꝫ opera
tionē ⁊ perfcōem partis ſenſitiue ꝙꝫ habeat
perfcōeꝫ itellectiue. et hꝰ ſignū ē. qꝛ embryo
priꝰ nutritur ⁊ ſentit ꝙꝫ perficiatur aīa rōali
ergo uidetur ꝙ ante ꝑductōeꝫ aīe rōalis edu
catur in nobis ſenſibilis. ſꝫ hec nō ē per cre
atōeꝫ. ergo per generationē. ¶ Jtē aīa ſen
ſitiua ē in potētia materie. alioquin nunꝙꝫ
ab agente naturali in his que per putrefacti
onē generantur poſſet ꝑduci in eſſe. ſi ergo
eque potens uel magis potēs ē uis generati
ua in hoīe ꝙꝫ ſit in bruto. ⁊ brutū pōt p uim
gñatiuā aīaꝫ ſenſitiuā ad eē ꝑducere. multo
fortius ergo hoc uidetur in hoīe. ¶ Jtem ſi
in nobis ē ſenſitiua p creatōeꝫ. in brutis per
gñatōeꝫ. ergo nō uidetur ꝙ ſit in nobis uel
in ipſis vniuoce. et ſi hoc. aīal dicetur equo
ce de aſino ⁊ de hoīe. ꝙ ſi hoc ē incōueniēs
reſtat ꝙ ſi in brutis ē p generatōꝫ ꝙ ſimilr̄
in hoīe. ¶ Sꝫ ↄ̄. Aug. in li. de ſpū ⁊ aīa. Cū
recedit aīa a corpe ſecū trahit ſenſū ⁊ imagi
nē ⁊ rōem ⁊ intellectū. ſꝫ nihil qđ ſeparatur
a corpe ē p generationē. ſenſibilis aūt eſt in
hoīe huiuſmōi. ergo ⁊c. ¶ Jtē in li. de eccle.
dog. Aīe aīaliū nō ſunt ſubē ſꝫ cū carne ipa
carnis uiuacitate naſcūtur ⁊ cū carnis morte
finiūtur. aīa vō hūana ñ cū carne moritur qꝛ
nec cū carne ſeīatur. ¶ Jtē phūs in. ij. de aīa
dicit ꝙ ſenſitiuū ē in intellectiuo ſicut tetra
gonus in pētagono. ⁊ uegetatiuū in ſenſiti
uo. ſicut trigonꝰ in tetragono. ſi ergo ab eo
dē principio ē tetragonꝰ a quo ⁊ pentagonꝰ
ab eodē erit aīa ſenſitiua ⁊ intellectiua. ſꝫ in
tellectiua nō ē a generāte ut mōſtratū eſt ē.
ergo nec ſenſitiua. ¶ Jtē quecūꝙꝫ ſunt ideꝫ
in ſubā ab eodē principio educūtur in eē. ſed
aīa ſenſitiua ⁊ intellectiua in eodē hoīe ſunt
idē in ſubā. qꝛ unius perfectibilis una ē per
fectio. ergo ſi rōalis nō eſt per generationē.
uidetur ꝙ nec ſenſibilis. ¶ Jtem que ſimul
corrūpūtur ſimul etiam ꝑducūtur. ergo pari
rōe que ſimul ſeparātur ⁊ ſimul infundūtur.
ſꝫ recedēte aīa rōali nullo mō remanet potē
tia ſentiendi in corpore. ergo ſicut amittitur
potētia ſentiēdi in receſſu aīe ita infūditur i
aduētu. nō ē ergo a gñatōe ſꝫ a creatōe. ¶
Jtē cū intēditur operatio ſenſus diminuitur
opatio intellectus ⁊ ecōuerſo. ſicut pꝫ p ex
periētiā. ergo neceſſe ē ſenſuꝫ ⁊ intellectū uł
eē unā potētiā uel eē potētias eiuſdē ſubē.
ſꝫ quodcūꝙꝫ eoꝝ ſit eodē mō educi hñt i eē.
cū ergo rōnalis nō ſit ex traduce. uidetur ꝙ
nec portio ſenſibilis i hoīe. ¶ ꝙ ſi tu dicas ꝙ
vna retrahit alterā propter ordinē ⁊ vnio
nē in vno pfectibili. nō in vna ſubā aīe. Obr̄
ↄ̄ hoc. qꝛ aīa rōalis aut pōt ſentire aut nō. ſi
nō pōt. ergo uidetur ꝙ nō poſſit corpus ui
uificare. ꝙ ſi pōt ſētire reſtat ꝙ iſte potētie
fundātur in eadē ſubā. Si tu dicas adhuc ꝙ
duplex ē in nobis ſenſitiua. vna a gñante. ⁊
hec corrūpitur. Alia a creāte. ⁊ hec cū aīa ſe
patur. Obr̄ ↄ̄ hoc. qꝛ natura nō facit p plura
quod pōt facere per pauciora. ſi ergo ſenſi
tiua illa que ē a gñante ſufficit in brutis ad
ſentiēdū. multo fortius illa que eſt a creante
ſufficit hoī. ergo nō ē aliā ponere ſenſitiuaꝫ
que ſit a gñante. Si tu dicas ꝙ ē ibi non ad
ſentiēdū ſꝫ ad diſponēdū corpus ad ſuſcepti
onē rōalis. hoc nō uidetur ſufficere. qꝛ ſi talˀ
aīa ſubā ē eque ↄpleta in hoīe ſicut i brutis.
⁊ in brutis nō caret operatōe ſenſitiua. uide
tur ergo ꝙ nec in hoīe. aut ergo erit i nobis
ponere duplicē actū ſentiēdi ſimul ⁊ ſemel.
aut ē ponere ꝙ ſenſitiua ſit in nobis a crea
tione. ſꝫ primū manifeſte ē falſū. reſtat ergo
ꝙ ultimū ſit ueꝝ. ¶ Rꝫ. vō ꝙ ↄ̄ hoc triplex
ē modus dicēdi. Aliter. n. hic ſenſerūt quidā
heretici. aliter uidētur ſenſiſſe phi. aliter ſen
ſerūt doctores catholici. ¶ Quidā. n. heretici
ſenſerūt eē i nobis aīas diuerſas. ita ꝙ una
ſit a deo bono. ⁊ altera a deo malo. ⁊ ex hoc
dixerūt ꝙ uenit in nobis ↄtrouerſia ⁊ rebel
lio appetituū. ita ꝙ caro ↄcupiſcit aduerſus
ſpūꝫ ⁊ ſps aduerſus carnē. qꝛ una illaꝝ aīaꝝ
. ſ. que ē a bono deo ñ pōt facere malū. altā

d

ỽo.ſ.q̄ eſt a deo malo non pōt facere bonū.
Hunc modū dicendi tanq̄ȝ hereticum repro
bat aug.in li.de duabus aiab⁹. oñdēs ꝙ iſta
poſitio iplicat in ſe duo ꝯdictoria duꝫ ponit
talē rebellionē eē in hoie.ꝛ ponit ſimul cum
hoc hoiem peccare ꝛ hoiem penitere poſſe
Hanc ēt poſitionē facile eēt iprobare ꝑ uiā
ph̄e.q̄m in uno perfcibili neceſſe ē eē unam
perfcōeȝ. et cū hō ſit unū quid per eēntiam
ipoſſibile ē ab oīo diuerſis principijs in eſſe
produci.ſi ergo natura rōnalis ē a deo bono
ſenſibilis noſtra non pōt eē a deo malo.¶
Quidā aūt dixerūt ꝙ rōalis ꝛ ſenſibilis ſūt
in nobis due ſubē.nō tñ ſūt due aie pro eo
ꝙ aia nomē ē officij.et ille due ſubē ordiāte
ſunt ad unius corpis pfcōem.ita ꝙ una diſ-
ponit ad alterā.una tñ illaꝝ ē p gñatōeȝ.ſ.
ſenſibilis.et h⁹ ſignū ē qꝛ depēdet a corpe ꝛ
ē pfectio alicuius corporis partis.rōalis ỽo
q̄ nullius partis corporis ē actus ē p creatōȝ
Sed hūc modū dicēdi reſpuit aug⁹.in li.de
eccle.dog.dicēs.Nō duas aias i hoie uno eē
dicimus ſicut Jacob⁹ ꝛ alij ſyroꝝ ſcribūt.unā
aialē qua aietur corpus ꝛ mixta ſit ſanguini
et alterā q̄ ſpūalē rōem adminiſtret.¶Et ſi tu
dicas ꝙ negat duas eē aias.nō negat duas
eē ſubās.per lr̄am ſequentē apparet ꝙ ne-
gat duas ſubās eē.ait.n.ſic.Dicimus unaꝫ
eandēq̄ȝ aiam in hoie que corpus ſua ſocie-
tate uiuificet ꝛ ſemetipſā ſua rōe diſponat.
Et expreſſius in li.de ſpū ꝛ aia dicit.ꝙ una
ꝛ eadē aia dr̄ ſenſus dū ſentit ꝛ rō dū diſcer-
nit.Et iteꝝ dicit.ꝙ aia cū recedit trahit ſe-
cū alias potentias ſenſitiuas.Doctores aūt
theologici dicūt ꝙ ſenſibilis ꝛ rōnalis i hoie
eiuſdē ſunt ſubē ꝛ ab eodē pricipio hñt duci
in eē.ſ.a creatore ꝓ eo ꝙ in nobis nō nomi
nāt diuerſas ſubās ſed diuerſas potētias ei⁹
dem ſubē.ſicut aug.ubi de hac materia loq̄
tur iſinuat expreſſe.et hoc idē ualde ē rōale
ponere in hoie unā ſubām perficientē q̄ det
ei uitā ꝛ ſenſum ꝛ intellectū.Nec repugnat
illud ỽbis ph̄i ſi recte intelligātur.¶Propter
quod notandū ꝙ ſenſualitas tribus modis
accipitur.¶Uno mō ſenſualitas dicit diſpoſi-
tionē ex parte carnis ad actū ỽtutis ſenſiti
ue.et hoc modo accipitur in li.de aia ꝛ ſpū
xiij.c.ubi dicitur.aia que uere ſpūs ē ꝛ caro
que uere corpus eſt in ſuis extremitatibus

facile iungitur.i.in fantaſtico aie que corpus
non eſt ſed ſimile corpori ꝛ ſenſualitate car
nis que fere ſpūs ē.¶Alio mō ſenſualitas di
cit diſpoſitionē ex parte carnis ad ſentiēdū
cū ỽtute ſpūali mouente nondū aia carnem
perficiēte.et talis ſenſualitas ē in embryōe
ante ipſius aiationē cōpletā.Ibi eniꝫ nō pōt
eſſe ſubā aie perficiens cū ſit perfectio cor-
poris phyſici organici.nec poſſit actualiter
exiſtere niſi corpore exiſtente in debita cō-
plexione ꝛ organiſatione.poteſt tamen ibi
eſſe uirtus anime patris que quidē eſt in ſe-
mine ſicut in ſubiecto deferente ſicut uirtus
motoris defertur ſimul cum lapide proiecto
Et ideo hec ceſſat quando eius operatio cō
ſūmatur quod fit quando corpore organiſa
to inducitur anima ſenſitiua perficiens ſiue
educatur de potentia mediāte ſubiecto.ſiue
cum rōnali infundatur ab extrinſeco.¶Ter
tia uero ſenſualitas ē que nō tm̄ dicit diſpo
ſitionē cū uirtute mouēte ſꝫ etiā habilitatē
que ē ex aia perficiēte.Primo ꝛ ſecūdo mō
accipiēdo ſenſualitatē ſic ē i nobis a gñante
quia cū ſemine diſcindūtur calores ꝛ ſpūs p
quos caro diſponitur ad ſentiendū.tranſfun
ditur etiā cū hoc aliqua ỽtus aie que mouet
ꝛ regit ꝛ operatur uſq̄ȝ ad forme inductionē
Tertio modo ſenſualitas eſt in homine ab
anima perficiēte que quidem non habet eſſe
per generationē ſed per creationē.His ui-
ſis patet reſponſio ad queſtionē.Conceden
dū eſt enim ꝙ anima ſenſibilis nō eſt in no
bis extraduce.ſicut oſtendūt rationes ad ſe-
cundā partē obiecte.¶Ad rōnes uero que
adducuntur ad oppoſitum facile eſt reſpon
dere.¶Ad illud enim ꝙ ſenſitiui prima mu
tatio eſt a generante.dō ꝙ loquitur de ſen-
ſitiuo ſcḋm ꝙ nominat ſubſtantiā.non ſcḋm ꝙ
nominat potentiā ſubſtantie incorruptibi-
lis.vel etiam hoc dicit ratione illius ſenſua-
litatis ſecundo modo dicte que quidem ha-
bet eſſe a generante.¶Ad illud quod obr̄
ꝙ ſolus intellectus intrat ab extrinſeco.dō
ꝙ ibi uocatur intellectus ſubſtantia intelle-
ctiua.et quia eadem ſubſtantia eſt intellecti
ua ꝛ ſenſitiua hominis.ideo per hoc non ex
cluditur ſenſitiua hois ſed ſenſitiua brutalis
¶Ad illud qḋ obr̄ ꝙ opatio ſenſitiue pen
det ex corpore.dō ꝙ ex hoc nō ſequitur ꝙ

ſubã depẽdeat. q̃ꝛ in eadẽ ſubã repitur opa
tio que ei põt ↄpetere ꝑter corpus. hoc autẽ
nõ ↄuenit ipi aie niſi ꝑ ꝙ aiat. ⁊ ita ꝑ ꝙ cor
pori iuncta eſt. ⁊ ꝓpterea depẽdet ex corpe.
nec aia utitur illa potẽtia poſtq̃ꝫ a corpe ſe-
paratur. nec ſeqtur ꝙ ſit ocioſa. q̃ꝛ ſubã illa
aliã hꝫ opatõeꝫ. hoc aũt planꝰ inueniet̃ det-
minatũ in q̃rto in. q. de cognitõe aie ſepate

¶ Ad illud quod obr̃ ꝙ prius ẽ aial q̃ꝫ hõ.
dõ ꝙ hoc dr̃ q̃ꝛ prius repitur i embryõe opa
tio aialis q̃ꝫ opatio hois. priꝰ. n. mouetur et
ſentit q̃ꝫ rõcinetur. ſꝫ hoc ẽ a ſenſualitate ſe
cũdo mõ dcã put ẽ a ṽtute mouẽte. nõ put
ẽ a ṽtute pficiẽte. ¶ Ad illud qđ obr̃ ꝙ aia
ſenſibilis ẽ in potẽtia materie. dõ ꝙ uex ẽ ꝑ
ꝙ aia ſenſibilis noiat ſubãꝫ gñabilẽ ⁊ corru
ptibilẽ ſꝫ nõ put noiat ſubãꝫ ſubẽ incorrupti
bilis. ⁊ q̃ꝛ aia ſenſitiua in brutis hꝫ ſubãꝫ no
minat. hinc ẽ ꝙ bruta ſuã aiãꝫ ſenſitiuã edu
cũt de materia ſicut ⁊ in his potiſſime q̃ ge
nerãtur p putrefactõeꝫ. ſenſibilis ṽo in hoie
dicit potẽtiã rõalis ſubẽ. ⁊ ideo ab eo ſolo ꝓ
ducitur a quo ſubã rõalis. ⁊ ideo ꝙ ſenſibilis
nõ poſſit ꝓpagari in hoie ſicut in brutis hoc
nõ ẽ impfcõis ex pte ṽtutis gñantis ſꝫ rõne
pfcõis q̃ ↄſiſtit in ſenſitiua hois. ¶ Ad illõ
quod obr̃ ꝙ vniuoce in hoie ⁊ i aſino. dõ ꝙ
aliq̃d ꝓduci p gñatõeꝫ ⁊ aliq̃d ꝓduci p creati
onẽ nõ tollit vniuocatõeꝫ ſi ds modo crearꝫ
unũ hoieꝫ eiuſdẽ ſpẽi eẽt cũ alijs hoibꝰ. ſi er
go maior reqritur vniuocatio i ſpẽ q̃ꝫ i gñe
planũ ẽ ex hoc ꝙ diuerſus modus ꝓducendi
aiãꝫ ſenſibilẽ i hoie ⁊ in aſino nõ facit hoieꝫ
⁊ aſinũ dici eq̃uoce. Et ſi tu obijcias ꝙ ſen-
ſibilis in hoie noiat potẽtiã. ⁊ in aſino noiat
ſubãꝫ. ergo eq̃uoce dr̃. dõ ꝙ in aſino ⁊ põt
noiare ſubãꝫ ⁊ põt noiare potẽtiã. pr cipalꝫꝰ
tñ noiat potẽtiã. q̃ꝛ nomẽ ẽ ſumptũ ab actu
ſẽtiẽdi. in hoie ſilr̃ noiare põt ⁊ ſubãꝫ ⁊ potẽ
tiã. ſꝫ put noiat ſubãꝫ nõ dr̃ aliq̃d diuerſũ a
rõali. eadẽ. n. ẽ ſubã q̃ facit hoieꝫ ⁊ ſentire et
rõcinari. ſꝫ alia ⁊ alia ſit potẽtia. Et ſic patꝫ
ꝙ ex hoc nõ tollitur uniuocatio in gñe aial̃
reſpectu rõalis ⁊ irrõnalis.

SEcundo q̃ritur rõne cuius ptis pri
mo inſit aie originale peccatũ. ¶ Et
ꝙ primo inſit rõe potẽtie uegeta-
tiue uidetur. q̃ꝛ originale ieſt aie ex ↄiũctiõe
ſui ad carnẽ corruptã. ſꝫ aia maxime unitur
carni rõne potẽtie uegetatiue in ipa. ergo ui
detur ꝙ primo inſit ei rõe potẽtie uegetati
ue. ¶ Itẽ uidetur alia rõe. potẽtia gñatiua
eſt ipiꝰ aie uegetabilis. ſed illa eſt qua medi
ante trãſfunditur ⁊ que maxime p originale
peccatũ inficitur ſicut patebit infra. ergo vi
detur ꝙ rõe uegetabilis primo ⁊ principalr̃
inſit aie culpa originalis. ¶ ꝙ autẽ rõne ptis
ſenſibilis uidet̃. Originale eſt ſicut dic̃ aug.
ↄcupiſcentia. ſed ↄcupiſcẽtia primo ⁊ princi
palr̃ in pte ſenſibili radicatur. q̃m ↄcupiſcen
tia dicit appetitũ boni ut nũc prima cogniti-
one. ⁊ hoc ↄpetit pti ſenſitiue. ergo uidet̃ ꝙ
originale peccatũ primo habeat fieri in aia
ꝑ illam partẽ. ¶ Itẽ in actuali ꝑpetratõe vi
demus ꝙ peccatũ ꝑuenit ad rõem mediãte
ſenſualitate pro eo ꝙ ꝑuerſio hois icipit ab
inferiori ⁊ a ↄuerſione ad bonũ ↄmutabile.
ergo ſi peccatũ originale incipit ab inferiori
. ſ. a carnis infectõe ⁊ aiãꝫ ab inferiori hꝫ infi
cere. uidetur ꝙ primo hẽat aie ineſſe rõe po
tentie ſenſitiue. ¶ Qđ aũt primo inſit rõe
aie rõnalis uidet̃. Originale. n. ẽ carentia de
bite iuſticie. ſꝫ iuſticia hꝫ eẽ in ſola rõnali uo
luntate primo ⁊ principalr̃ ſicut dicit Anſel.
in li. de ↄceptu ṽgi. ergo originale peccatuꝫ
primo ⁊ principalr̃ hꝫ rõne partis rõnalis in
eſſe aie. ¶ Itẽ originale peccatũ ẽ peccatuꝫ
mortale. ergo p ipm aia eſt a deo auerſa. ſꝫ
auerti eſt ipiꝰ portionis rõalis primo ⁊ prin
cipaliter. ergo uidetur ꝙ originale peccatuꝫ
primo habeat ineſſe aie rõe rõnalis potẽtie.
ſed quod primo inſit ipi anime rõe ſue ſubẽ
vel eẽntie uidetur. quia originale ↄ̃hitur in
aia ex vnione ipiꝰ ad carnem. ſꝫ p prius per
naturã unit̃ ſubã aie ipi corpi q̃ꝫ potẽtie or-
ganis. priꝰ. n. ẽ uiuere q̃ꝫ moueri. ergo priꝰ
p naturã inficit̃ aie ſubã q̃ꝫ inficiãt̃ potẽtie.
ꝙ ſi hoc uex ẽ originale primo ineſt aie ex
pte ſue ſubẽ. ¶ Itẽ originale cũ ſit unũ infic̃
oẽs potẽtias aie. ſꝫ nihil ẽ coẽ unũ oibꝰ potẽ
tijs aie niſi eiꝰ ſubã. ergo origiale primo inẽ
aie rõe ſue ſubẽ. Eſt ergo q̃ſtio ꝑ q̃d origi-
nale primo inſit aie. utrũ. ſ. rõe ſubẽ. aut po
tẽtie. Et ſi potẽtie. utꝝ uegetatiue aut ſenſi
tiue. aut intellectiue. ¶ R̷. Ad ꝑdcõꝝ intel
ligẽtiã ẽ notãdũ ꝙ aliq̃ dicere uoluerũt origi
nale pcc̃ꝫ ſic traduci ⁊ ↄ̃hi ab aia ut prio inſit
aie rõne ſue ſubẽ q̃ primo carni cõiungitur.

et ꝯſequēter mediante ſubā ab ipo potētie inficiuntur ꝑ eo ꝙ nō uniunt̄ potentie carni infecte niſi per vnionē ſubſtantie. ⁊ ſic vna eſt grā que reformat animam ⁊ eiꝰ potētias q̄ inq̄ȝ dr̄ una. qꝛ primo reſpicit aīe ſubāȝ ut dicūt. ſic ē unū originale qð oēs potētias aīe inficit ⁊ deordinat. Sȝ ſi iſtū quis ita intelligerȝ ꝙ per originale peccatū primo hr̄et inſici ſubā q̄ȝ potētie ita ꝙ originale inſit aīe nō rōe potētie ſȝ rōe ipiꝰ ſubē unite. hoc nō uidetur intelligibile. tū qꝛ originale ē carentia debite iuſticie. iuſticia aūt cū ſit rectitudo uolūtatis ē primo in uolūtate. tū etiā qꝛ originale ē ꝯcupiſcētia. ꝯcupiſcere nō ē actꝰ ſubē niſi rōe potētie. tū etiā qꝛ in originali ē deordinatio ipiꝰ aīe. deordinatio aūt nō eſt in aīa niſi rōe potētie. qꝛ ꝑ ipaȝ pōt deordīari. vñ ſicut ſ̄ dictū fuit de grā ꝙ ipa reſpicit ſubāȝ nō qꝛ poſſit eē in aīe ſubā circūſcripta potētia. ſȝ qꝛ ē in potētijs aīe ħ ꝙ ꝯtinuātur ad vnā ſubāȝ. ſic ēt in ꝓpoſito intelligēdū ē ut originale peccatū dicatur ſubāȝ aīe reſpicere qui ieſt potētijs aīe nō ex actibꝰ ꝓprijs ſȝ ꝓut ꝯtinuari hn̄t in unā ſubām anie ꝓut eſt unita ſubē. nō. n. dr̄ ſubā ordinata uel inordinata niſi rōe potētie. hoc ergo ſuppoſito ꝙ originale inſit aīe primo rōe potētie intelligēdū ē ꝙ duplr̄ eſt loq̇ de originali pccō. aut ꝓut eſt culpa reddēs aīam deo odioſaȝ. aut ꝓut ē uitiū deordinās ipaȝ potētiā. Primo mō accipiēdo primo ieſt aīe ħ liberꝫ ar. ⁊ maxime ħ uolūtate. ipȝ. n. ſolū ē ħ ꝙ aīa culpat̄ uel laudatur cū ē in actu ⁊ ħ ꝙ eſt laudabilis uel culpabilis a ſuo ortu. Secūdo mō accipiēdo. ſ. ꝓut dicit uitiū deordinās potētiam. ſic qꝛ fomētū illiꝰ deordinatōis ortū hȝ a carne et rōalis motiua curuari hȝ ꝑ appetitū ſiue ꝯcupiſcētiā ſenſitiue q̄ ad illicitū impellit et mouet ſic dicēdū ē ꝙ peccatū ſiue uitium qð naſcēdo ꝯhimꝰ ineſt aīe primo rōe ptis ſenſitiue. Et ſic pȝ rn̄ſio ad ꝓpoſita. pȝ etiaȝ reſpōſio in pte ad obiecta. Concedo. n. ꝙ originale pccm̄ ꝓut eſt uitiū in nobis primo inchoat a pte ſenſitiua. q̄a corrūpendi modus ecōtrario ē in nobis q̄ȝ fuerit in adā. ibi. n. ꝑſona corrūpit naturā. ⁊ rō ptē ſenſibilē. ⁊ uolūtas carnē. et ſic cū ecōtrario ſit in nobis originalis corruptio aſcēdit ad ptē rōalē mediante portōe ſenſibili ħ ꝙ ē uitioſitas. lȝ ħ ꝙ ē culpa habeat eē in ſola pte rōali in qua eſt libertas arbitrij. vñ q̄ttuor rōes medie uerū ꝯcludūt ⁊ ꝯcedēde ſunt. ¶ Ad illud v̇o qð primo obr̄ de pte aīe uegetatiua. dō ꝙ vnio ad corpus nō ē tota cā ꝯhendi originale. ſȝ vnio cū poſſibilitate ad deordinatōeȝ. nō. n. corrūpitur ꝑ originale ħ ꝙ ē uitiū niſi ꝙ eſt ad iuſticiā aliquo mō ordinabile. et q̄m uegetatiua plus tenet modū agēdi naturalē q̄ȝ uolūtariū. hinc ē ꝙ originale nō ſic reſpicit uegetatiuā ſicut reſpicit ſenſitiuā i qua pōt eē appetitꝰ ⁊ delectatio ꝯiuncta. ¶ Ad illud v̇o quod obr̄ de ui gn̄atiua iā pȝ rn̄ſio. q̄a i ea uiget corruptio nō ſolū quia ſit potentia aīe uegetabilis ſȝ etiā q̄a rōe ſenſus adiūcti pōt delectatōe ⁊ ꝯcupiſcentia deordinari. ¶ Ad illud v̇o quod ultimo obr̄ ꝙ primo ſit originale peccatū in aīe ſubā ⁊ ꝑ vnionē. dō ꝙ ſicut tactū ē vnio n̄ ē tota cā ſȝ req̇ritur ibi cū hoc poſſibilitas ad deordinatōeȝ peccati. tal̄ aūt nō eſt in ſubā ſȝ in potentia ut predictū ē ſ̄. ¶ Ad illud v̇o quod obr̄ de unitate originalis. dō ꝙ hoc nō ꝯcludit ꝙ originale primo ſit in ſubā niſi qð ſit in potētijs ħ ꝙ ꝯtinuātur ad unā ſubām ſicut prius explanatū eſt de grā. hoc aūt meliꝰ explanabitur infra cum agetur de unitate originalis peccati.

Tertio queritur utrū maior ſit infectio gn̄atiue ꝑ originalē q̄ȝ alteriꝰ potētie. ¶ Et ꝙ ſic uidetur. Illa vis eſt in nobis magis corrupta per peccatū in qua maior ē rebellio ⁊ inobediētia. ſed talis eſt potentia generatiua ſicut patet. quia mēbra illa non ſubiacent imperio rōis. ergo videtur q̄ȝ illa uis ſit magis corrupta. ¶ Iteȝ illa uis eſt magis per peccatum infecta in cuius actu maior eſt erubeſcentia. ſed maior ē erubeſcentia in actu potentie generatiue q̄ȝ in actu alterius potentie. ergo ⁊c. ¶ Item illa uis magis eſt in nobis corrupta cuiꝰ actui magis eſt neceſſaria medicina. ſed talis ē generatiua cuius actus non poteſt fieri abſq̄ȝ peccato. niſi excuſetur per matrimoniuȝ qð quidem non contingit alijs anime potētijs. ergo ⁊c. ¶ Item illa uis magis eſt in nobis corrupta in cuius actu maior eſt incuruatio. ſed talis potentia eſt generatiua. nam i actu totaliter abſorbetur ratio et efficitur homo totus caro. ergo maior eſt in ea corruptio.

¶ Itē illa vis magis est in nobis corrupta i
qua maior regnat ꝯcupiſcētia. ſꝫ talis ē vis
gnātiua ſicut pꝫ ꝑ pruritū ꝙ ſentitur i mēbris
genitalibꝰ. ergo vis illa maxime iter ceteras
corrupta uidetur ꝑ originalis ꝯcupiſcentie ui
tiū ¶ Sed ꝯ. Per que quis peccat ꝑ hec tor
quetur vt dicitur ſap. xj. ſi ergo peccatū pri
moꝝ parētū ꝑpetratū fuit magis ꝑ nutriti-
uā ꝙꝫ ꝑ gnātiuā. imo minime ꝑ gnātiuā. ui-
detur ꝙ nutritiua magis debuerit eſſe cor-
rupta. ¶ Itē illa potētia eſt magis corrupta
que minus poteſt refrenari. ſed magis pōt
hō ꝯpeſcere appetitū potētie gnātiue ꝙꝫ po
tētie nutritiue. ergo uidetur ꝙ uis nutritiua
magis ſit corrupta. ¶ Itē ſi corruptio aīe ē
ex carne. uidetur ꝙ illa uis potiſſime ſit cor
rupta que primo ꝑ carnem in carne exercet
opationē ſuā. ſꝫ talis eſt potētia nutritiua.
longe eñ ante nutritur homo ꝙꝫ generet. ⁊
prius appetit delectabilia guſtus ꝙꝫ delecta
bilia tactus. ergo uidetur idem quod prius.
¶ Itē augmētatiua tenet mediū inter nutri
tiuā ⁊ gnātiuā. prius. n. ē nutriri ⁊ poſtmodū
augeri. ⁊ tertio gnāre. ſꝫ inter oēs vires aīe
augmētatiua minime corrupta eſt. ergo ſi
mediuꝫ ſapit naturā extremoꝝ. uidetur ſi-
militer ꝙ ⁊ gnātiua minime deberet eē cor
rupta. ¶ Iuxͣ hoc queritur quare inter oēs
ſenſus tactus plus habet de corruptione. et
inṫ oēs potentias aīe uegetatiue gnātiua inṫ
ceṫas eſt magis corrupta. ¶ Rꝫ. dō ꝙ abſꝫ
dubio inter omnes potentias ſenſuales ma
xime corrupta eſt uis gnātiua. veꝝ ſicut cō-
muniter ꝯſueuit dici alie uires ſolūmō dicūṫ
corrupte. ipa vō corrupta dr̄ ⁊ infecta ꝑpṫ
ꝯcupiſcētie pruritū ⁊ uehemētiā que reſidet
in ipſa. Rō aūt quare magis īficitur uis ge
neratiua ꝙꝫ alia potentia ſumitur ex hoc ꝙ
ipſa nō ſolū eſt uis deſeruiens perſone ſed
etiā deſuiens nature. ⁊ ideo originalis corru
ptio ſiue uitiū quod ineſt nature ex corrupti
one pſone ꝑ prius reſpicit illā potentiā ꝙꝫ
aliā. deſuit aūt uis gnātiua nature inquātū
ꝑ ipſaꝫ ſit tranſfuſio ſeminis in prol. ⁊ qm̄
in illo ſeie eſt radix infectionis ⁊ corruptōis
hinc ē ꝙ illa uis ꝙ eſt illiꝰ ſeis āminiſtratiua
plus hꝫ in ſe de infectōe ⁊ corruptōe origi-
nalis. ¶ Rurſus qꝛ potentie gnātiue in no
bis iūcṫ ē ſenſus. ⁊ potētia ſenſitiua reſpicit

ipꝫ hoīeꝫ in ſe. quodāmō hꝫ uis illa deſuire
pſone. ⁊ qm̄ inṫ oēs ſenſus tactꝰ ē maxie ma
terialis ⁊ apphēdēs cū maiori adherētia ſen
ſitiue ad ſēſibile. ⁊ hoc maxiē viget i mēbris
genitalibꝰ rōe multitudinis neruoꝝ. hinc ē ꝙ
modica corruptio rōe magnitudinis ſenſus
plus inficit illā potētiā ꝙꝫ inficeret aliā. ⁊ ꝑ
pterea maxie in ea regnat pruritꝰ ⁊ ꝯcupi-
ſcētia. ⁊ qꝛ poſt ſenſū tactꝰ ſenſus guſtꝰ ma-
xime ē maṫialis iter alios. hinc ē ꝙ inṫ alias
uires magis ſentitur inordinatio ꝯ actū nu-
tritiue ſiue guſtatiue. Ex hac ergo duplici
rōe vna colligitur rō ſufficiēs quare aīa ꝑ ui
tiū originale plus inficitur in gnātiua ꝙꝫ in
alia potētia. Et qꝛ hoc ꝓbāt rōes que ad pri
mā ptē inducūtur. ideo ꝯcedēde ſunt ¶ Ad
illud ergo qd̄ primo obr̄ in ꝯriū ꝙ nutritiua
dꝫ magis puniri. qꝛ peccatū fuit primo ꝑpe-
tratū ꝑ eā. dō ꝙ illa rō teneret ſi ꝙ peccatū
ꝙde reſpiciebat pſonā. nō ſm ꝙ reſpiciebāt
naturā. et ueꝝ ē ꝙ quātū ad illā uim magis
fuit punitꝰ qꝛ fame ⁊ ſiti. ⁊ etiā eiꝰ poſteri pu
niūtur ꝑ ieiunioꝝ abſtinētiā que maior ē pe
na ꝙꝫ ſit in carnis ꝯtinētia ¶ Ad illud quod
obr̄ ꝙ nutritiua minus poteſt refrenari. dō
ꝙ aliquā potētiā minus poſſe refrenari hoc
ē duplr̄. vel rōe vehemētie appetitꝰ ⁊ dele-
ctatōis. vel rōne indigentie naturalis ⁊ que
non poteſt de facili refrenari. Propter vehe
mentiā appetitus inclinatōis magis eſt uitia
ta ⁊ corrupta. cum uero hoc habet rōne indi
gentie naturalis nō ſeqtur ex hoc ꝙ magis
corrupta ſit. cū ergo dicitur ꝙ nutritiua mi-
nus refrenari poteſt. hoc nō ē rōne maioris
vehemētie appetitꝰ. ſed hoc eſt rōne indigē
tie naturalis. qꝛ non pōt ſuſtentari ſine cibo
Nō ſic ē d gnātiua in ꝙ nō ē iprobitas appe
titꝰ ꝑpṫ neccitatē ſꝫ ꝑpṫ corruptiōis feditatē.
⁊ hinc ē ꝙ primi motꝰ gnātiue potiꝰ dicūtur
pccā ꝙꝫ primi motꝰ nutritiue. ¶ Ad illud qd̄
obr̄ ꝙ nutritiua magis unitur carni ⁊ ꝑ priꝰ
hꝫ actū ſuū in carne. dō ꝙ ex hoc n̄ ꝯcludiṫ
ꝙ corrūpaṫ inteſiꝰ ſꝫ ꝙ eiꝰ corruptio ſentiaṫ
diuturniꝰ. Pretea vnio nō ē tota cā ſicut ꝑ-
dictum eſt ſupra. ¶ Ad illud quod obr̄ de
potentia augmētatiua. dō ꝙ potētia augmē
tatiua pure mouet naturalr̄ nec hꝫ ſēſū ꝯiū
ctū rōe cꝰ ſētiaṫ delectatio. ⁊ qm̄ non ſubiacet
uolūtati. ideo per pccm̄ nō habet deordinari

d

Rurſus quia ſenſuz adiunctū nō habet. hinc
eſt ꝙ non eſt in ea delectatio ↄcupiſcētie. nō
ſic aūt eſt in nutritiua ꝛ gn̄atiua. vtraqꝫ eniꝫ
haꝝ ſubiacet uolūtatis imꝑio. vtraqꝫ haruꝫ
hꝫ ſenſum adiunctuꝫ. ꝛ qꝛ plus eſt in ꝑtāte
uoluntatis abſtinere a coitu q̄ꝫ a cibo. ꝛ ſēſus
tactus qui maxime materialis eſt viget ī or
gano gn̄atiue. hinc eſt ꝙ maior eſt in ea cor
ruptio nō ſolū reſpectu aīe uegetabilis po-
tentiaꝝ ſꝫ etiā reſpectu potētiaꝝ anime ſen
ſibilis. Et ꝑ hoc pꝫ illud qḋ ultimo q̄rebat.

Conſequēter ↄtra ſecūdū principa
le quo. ſ. q̄rebatur utruꝫ originale
tranſfundatur mediante carne ꝓce
dendū ē. Et ↄ̄ hoc querūtur tria. ¶ Primo
q̄ritur utrū aīa poſſit inſici a carne. ¶ Secū
do queritur utrū hoc ſit ex uolūtate aliqua
ꝛ appetitu anime. ¶ Tertio queritur utrū
talis infectio fiat ex ꝓpagatōe uel libidine.

Circa primū ſic ꝓceditur ꝛ queritur
utrū aīa inficiatur a carne. ¶ Et ꝙ
ſic uidetur. primo ꝑ auctoritatem
apli ro. vij. Scio ꝙ nō habitat in me hoc ē
in carne bonū. Ibi glo. Corruptio ꝑ ↄditōeꝫ
offenſionis manet in corpore robur tenens
diuine ſn̄ie date in adā cuius ↄſortio macu-
latur aīa peccato. Ex hoc exp̄ſſe colligit̾ ꝙ
caro inficit ſpūm. ¶ Itē aug. de v̄bis apli.
Uitiū ↄcupiſcētie ē quod aīa ꝯtraxit ex car-
ne. ¶ Itē hoc ipm uidetur rōne. pcc̄m origi
nale ieſt homini ex hoc ꝙ traducitur ex pri
mo parente in quo oēs poſteri dicūtur pec-
caſſe. ſed non dr̄ filius naſci ex patre niſi ſo
lūmō rōne carnis quaꝫ ex eo trahit. ergo ſi
anima efficitur peccatrix. hoc ē a corruptōe
carnis. ¶ Itē nulla ꝓprietas traducitur ab
uno in alteꝝ niſi mediante aliqua ſubā defe
rente que ſit ↄmunis utriqꝫ. ſꝫ nūlla ſubā ē
ↄmunis pr̄i ꝛ ꝓli niſi ſola carnis ſubā. ergo
impoſſibile ē pcc̄m patris in aīaꝫ filij deſcen
dere niſi mediāte carne. ¶ Itē mala diſpoſi
tio exn̄s in corpore poteſt inducere obliuio
nē ī memoriā ꝛ demētiā ī intelligētiā. ergo
pari rōe ſi uolūtatē pōt inducere ↄcupiſcētia
ſꝫ ↄcupiſcētia in aīa eſt pcc̄m originale ſicut
oſtſum fuit ſ. ergo caro pōt facere aīaꝫ pec-
catricē. ¶ Itē aīa iūcta carni paſſibili efficit̾
paſſibilis ꝛ dolēs. ergo pari rōne ↄiūcta car
ni lapſiue ꝛ infecte maculatur ꝛ efficitur ↄcu
piſcens. ſi ergo ↄcupiſcētia peccatū ē. pꝫ ꝛc.

¶ Sed ↄ̄. Anſel. de ↄceptu v̄ginali. c. vij.
Non eſt magis culpa in ſeīe q̄ꝫ in ſputo uel
ſanguine. ſi q̄s mala uolūtate expuit. aut de
ſanguine ſuo aliq̄d emittit. ergo ſi nihil pōt
dare alij quod non habet. uidetur ꝙ caro nō
poſſit aīam inficere. ¶ Itē Aug. in vj. muſi
ce. Oē agens preſtanti⁹ eſt patiēte. ꝛ efficiēs
materia. ſꝫ aīa p̄ſtantior eſt carne. ergo nul-
lo mō caro pōt in aīam agere. ergo nec ipaꝫ
inficere. ¶ Item ſicut dicit phūs. neceſſe eſt
agens ꝛ patiens in materia ↄmunicare. ſꝫ ca
ro ꝛ aīa nō ↄmunicāt in materia. ergo caro
nō poteſt in animā agere. ergo nec ipaꝫ cor
rumpe. ¶ Item multo ſpūalior ē anima q̄ꝫ
radius. ſed radius ex ↄiunctiōe ſui ad corpa
imunda non habet inſici. ergo nec aīa ex cō-
iūctione ſui ad carnē infectā pōt inſici. ¶ Itē
nulla corruptio ē maior in effectu q̄ꝫ ſit ī cā.
ſed corruptio que eſt in carne non eſt corru
ptio culpabilis. quia culpa ut dicit Anſel. eſt
in uoluntate. ſi ergo minima culpa peior eſt
q̄ꝫ quantacūqꝫ pena ꝛ plus habꝫ de rōe mali
ſicut aug. in ſermone de innocētib⁹ dicit. er-
go ex penali infectione carnis impoſſibile ē
culpā in aīa generari. ¶ Item corruptio q̄ ē
in carne aut eſt pena. aut culpa. non culpa.
hoc ↄſtat. Si pena. ergo iuſta eſt. ſed nihil iu
ſtū eſt cauſa iniuſti ſm ꝙ bi⁹. ergo corruptō
que eſt in carne cum ſit pena non poterit eē
principiū inficiendi aīam culpa. ¶ R̷. dō ꝙ
abſqꝫ dubio ſicut dicūt ſancti ꝛ tenent docto
res ꝙ aīa ↄtrahit peccatū origiale mediāte
carne. Quō autem hoc poſſit intelligi nitūt̾
ad hoc diuerſi diuerſimode. Quidā eniꝫ di
cunt ꝙ ex hoc ipō ꝙ unit̾ anima carni mor-
tali ꝛ paſſibili quam non pōt regere efficitur
ↄcupiſcens. et ſic ↄtrahit maculā originalis
culpe. quia ipſa ↄcupiſcentia ſiue neceſſitas
ↄcupiſcentie reddit animā ꝑuerſam. et q̄m
caro mortalis habet ꝓpagari ex carne mor
tali ꝛ mortalitas fuit in carne primi parētis
propter peccatū inobediētie. hinc eſt ꝙ ori-
ginale peccatū dicitur in nos trāſire a primo
parente. Et hoc ex ipſius Hugo. v̄bis ex̄-
hunt qui dicit in. vij. parte. i. vi. libri ſui. ubi
ait ſic. Quia caro mortalitate ꝑcuſſa ē ipſa
ſui langoris infirmitate diſſoluta ex̄ mſuraꝫ
prime diſpoſitionis ſua deſideria extendit

quia ergo caro humana a parētibus cū mor
talitate ſeminatur ī eo ipſo ꝙ ſeminata ſub
iacet mortalitati viuificata. poſtmodū carna
lis ꝯcupiſcētie ſubiecta inuenitur neceſſitati.
vnde ipſa mortalitatis infirmitas cauſa eſt
quā ſequitur ꝯcupiſcēs neceſſitas. Hucuſqȝ
uerba Aug. que uidentur illud dicere quod
prius dictū eſt. ſed qm̄ in xp̄o fuit mortalita
tis infirmitas. nec tn̄ fuit in eo ꝯcupiſcentia
uel originalis culpa. non uidetur illud ſatiſ-
facere. nec totā cauſaȝ quare caro inficit ani
mā aſſignare. Eſto enim ꝙ aliquod corpus
a fomite purificaretur. remanēte tn̄ mortali
tate ſicut fuit in beata uirgine. ſi anima tali
corpori iungeretur nō uidetur ꝙ ꝯtraheret ori
ginale. lȝ illud corpꝰ eēt paſſibile ⁊ mortale.
Et ideo alij aliter dicere uoluerunt ꝙ cū pec
catū originale nō ſit poſitio uel aliqua eſſē
tia ſed potius priuatio ⁊ iuſticie carentia. nō
ꝯtrahit illud anima a carne. ita ꝙ caro aliq̄d
in aīa agat uel fluat. quia prebet ipſi anime
obſtaculū rōe cuius anima debita iuſticia pri
uatur. et priuata iſta iuſticia impetu ꝯcupi-
ſcētie deorſum fertur cum nō habeat retina
culū. et ita ꝯcupiſcētia ſequitur ex debite iu
ſticie carentia. et ſic debite iuſticie carentia
precedit ipſaȝ ꝯcupiſcentiā ſm̄ naturā. p̄bet
aūt caro ipſi aīe obſtaculū uel offendiculū vt
nō habeat illā iuſticiā ex hoc ꝙ propagata
eſt a primo parēte. vn̄ ex ꝯiunctione aīe ad
talē carnē ille qui naſcitur dicitur eē filiꝰ ade
et quia adam offendit deū nō tm̄ pro ſe ſed
etiā pro tota ſua poſteritate. hinc eſt ꝙ aīa
hoc ip̄o ꝙ tali carni ꝯiungitur ⁊ ſpectat ad
genus ade indigna efficitur ut deus ſibi iuſti
ciā apponat. et cū illā debeat habere ⁊ nō ha
beat culpabilis eſt ⁊ rea. et per ꝯn̄s efficitur
ꝯcupiſcens ⁊ uana ſicut manus paralitica ex
diſſolutōe uirtutis regitiue efficitur tremulo
ſa. et illud uidetur trahi ex uerbis Anſel. de
ꝯceptu v̄gi. c. v. vbi ait. Non ē iniuſticia tal'
res qua inficiatur ⁊ corrumpatur aīa uelut
corpus ueneno. ⁊ que faciat aliquid ſicut ui-
detur qn̄ malicioſus homo mala facit opera
Nam queadmodū cū indomita fera corru-
ptis uinculis diſcurrendo ſeuit. et nauis ſi gu
bernator dimiſſo gubernaculo dimittit eam
uentis ⁊ motibus maris uagatur ⁊ inuehitur
in quelibet pericula. dicimus ꝙ hoc facit ab-
ſentia cathene aut gubernaculi. non ꝙ abſē
tia eoꝝ aliq̄d ſit. ſic cū malus ſeuit clamamꝰ
qꝛ operatur iniuſticiā. nō ꝙ ipſa ſit ulla eēn
tia. Et iteꝝ infra. c. xxiij. Spoliauit perſona
naturā bone iuſticie in adaȝ. ⁊ natura egens
facta oēs pſonas quas ip̄a de ſe pcreat eadē
egeſtate peccatrices ⁊ iīuſtas facit. Hoc mō
tranſit peccatū ade in oēs qui ꝺ illo pſonalr̄
ꝑpagātur. Ex his v̄bis uidetur colligi poſſe
intellectus qui prius dictus eſt. ſed tn̄ adhuc
illud nō uidetur plene intellectui ſatiſfacere.
qꝛ eſto ꝙ aīa illa que creatur in corpore ex
corpus crearetur ⁊ nihil ultra ſibi daretur
ꝗ̃ datur cum corpori infunditur. nō diceret
habere originale peccatū. imo pura eēt ⁊ ino
cens. ergo opȝ intelligere ꝙ aliquo mō cor-
ruptio redūdet in aīaȝ ex carne. Et ꝑpter
hoc eſt tertius modus intelligēdi ꝙ in carne
ade ꝑpt̄ peccatū duplex fuit corruptio. vna
.ſ. pure penalitatis. ⁊ ex hac aīa cū ꝯiūgitur
corpori ꝯtrahit paſſibilitatē. Alia v̄o fuit corru
ptio uitioſitatis ſeu feditatis per quam caro
eſt ſpūi rebellis. et ex hac aīa ꝯtrahit culpaȝ
originalē. qm̄ talis uitioſitas quaſi mediū te
net inter culpā ⁊ penā. ⁊ hoc eſt quod magr̄
dicit in lit. ⁊ qđ ſonant ſacre ſcripture uerba
ꝙ ex feruore coitus parentū ⁊ ꝯcupiſcentia
libidinoſa ꝯtrahit caro feditatē quandā cuȝ
ꝯcipitur que eſt cauſa orginalis peccati. ⁊ re
cte uitiū ſiue corruptio carnis appellari pōt
Ad intelligendū autē quō aīa poſſit infici cor
ruptōe culpabili ex tali feditate hic tria ſup-
ponenda ſunt tanꝗ̃ manifeſta quoꝝ vnū ē
ꝙ feditas carnis pōt facere carnē rebellē ſpi
ritui. quod patuit in adā qui poſt peccatum
ſenſit carnis ſue rebellionē. Secūdū eſt illud
ꝙ aīa vnita carni ꝑpter ꝯiunctionē ipſiꝰ ad
carnē uel trahit eam ſurſuȝ. uł ab ipſa trahi
tur deorſum propter uinculū quod ē ipſius
carnis ad aīaȝ. Tertiū eſt illud ꝙ aīa ꝓpria
v̄tute non pōt regere carnē rebellē niſi iuue
tur per diuinā grām ſm̄ ꝙ apoꝰ. exclamat.
Infelix ego homo ꝗs ⁊c. Ex his ergo tribꝰ
ſuppoſitōibꝰ neceſſario ſequitur ꝙ ſi aīa car
ni tali unitur ꝙ ab ip̄a trahitur deorſū ⁊ per
ꝯcupiſcētiā incuruatur. ſed aīaȝ incuruari nō
ē aliud ꝗ̃ eā peruerti. peruerſitas aūt ī ſubā
rōnali que capax eſt iuſticie non eſt aliud ꝗ̃
iniuſticia ⁊ culpa. Ex hoc ergo claruȝ eſt ꝙ

v

ſeditas q̄ ē ī carne pōt aīam ſibi unitā facere
peccatricē. ⁊ qꝛ iſta feditas hꝫ traduci in oēs
poſteros genitos ƀm legē ꝓpagatōis. hinc ē
ꝙ mediāte carne in oēs trāſfūdit originale.
hoc aūt meli⁹ explanat̄ p euidētiā exēploꝝ.
videmus. n. ꝙ caro de ſe nō dolet nec ē ī ea
paſſio doloris aū aduētū aīe. q̄ꝫuis in ea poſ
ſit eē inciſio. Ponatur ergo aīaꝫ uniri carni
inciſe ⁊ leſe. ſtatim cū ei unitur hꝫ dolorē. ⁊
dicim⁹ dolorē a generāte in aīa inciſionē. Si
ergo carnis inciſio pōt facere aīaꝫ dolētem
quare nō ſilr̄ carnis q̄dā fedatio ⁊ reſolutio
faciat aīaꝫ laſciuā ⁊ ꝯcupiſcētē q̄ꝫdiu habitat
in carne. ¶ Itē eſto ꝙ aliqͦd corpus ineptū
erit ad rōis uſū ſicut ē corp⁹ in ea diſpoſitōe
quā hꝫ freneticus ⁊ furioſus. in tali corpore
nec dr̄ eē furia nec ignorātia ſꝫ quedā diſpo
ſitio mala. ſi tali tū corpi aīa īfunderetur ſta
tim efficeretur ignorans ⁊ furioſa q̄ꝫdiu eēt
in carne illa. quare nō ſimilr̄ poſſumus intel
ligere ⁊ ī ꝯcupiſcētia. ¶ Rurſus eſto ꝙ ali
quod mēbꝝ formaretur ad motū ⁊ regimen
aīe ineptū ⁊ inhabile. utpote in ea ꝯplexione
quā hꝫ mēbꝝ paraliticū. ſtatim cū uirtus mo
tiua uniretur illi mēbro diceretur ibi eē mor
bus paraliſis. ⁊ eēt v̄tutis diſſolutio. ⁊ p ꝯn̄s
tremulatio. V̄tutis aūt diſſolutio nō eēt q̄ꝫtū
ad corruptionē v̄tutis motiue in ſe ſed q̄ꝫtū
ad ineptitudinē organi quod dꝫ regi ab illa
v̄tute. ſic ⁊ in ꝓpoſito intelligendū ē ꝙ ī cor
pore aū aduētū aīe nō ē actualr̄ morbus cul
pe. ſꝫ iuncta aīa q̄ dꝫ ip̄ꝫ corpus regere ꝑpt̄
carnis ineptitudinē caret rectitudine v̄tutis
regitiue. ⁊ illa carens tremuloſa efficitur per
actū ꝯcupiſcētie. Et ſic pꝫ ꝙ ē ueriſimile ꝙ
originale poſſit trahi ī aīaꝫ ex carne. ¶ Ad
diſſolutōeꝫ aūt obiectoꝝ primo notādū ē ꝙ
triplr̄ dr̄ aliq̄d agere in alteꝝ. Uno mō per
predn̄antiā ſicut ꝯ̄riū agit in ſuū ꝯ̄riū ut cali
dū in frigidū. ⁊ humidū in ſiccū. Alio mō p
influentiā ſicut corpus ſupius agit in hec in
feriora. Tertio mō p colligātiā ſicut qn̄ duo
ita ſunt unita ꝙ unū trahit ad ſe alterū ⁊ cō
municat alteri proprietates ſuas. Cuꝫ ergo
dicimus carnē inficere aīam hoc intelligitur
q̄ꝫtū ad tertiū modū agēdi. ſ. ꝑpter colligan
tiā quā hꝫ ad aīaꝫ propter quā dū deorſum
tendit eā ſecū trahit. vt. n. dicit Greg. ꝙ q̄
cū labēti innititur neceſſe ē ut cū labēte labat̄

Ḣis uiſis patēt ea q̄ obiecta ſunt ¶ Ad illō
enī quod dicit Anſel. ꝙ peccatū nō ē ī ſcie.
dō ꝙ hoc dicit q̄ꝫtū ad exn̄tiā actualē ipſius
pcci qd̄ quidē ē deformitas aſpiciēs ipaꝫ uo
lūtatē ſicut ſubiectū propriū. nō aūt uult ne
gare qn̄ ibi ſit cā pcci imo aſſerit ſicut pꝫ ex
v̄bis ſuis ſequētib⁹. ¶ Ad illud Aug. ꝙ oē
agēs p̄ſtāti⁹ ē patiente. dō ꝙ intelligit ō agē
te per influentiā. p hūc aūt modū in origina
lis ꝯtractōe nō dicimus carnē agere in aīam
ſicut predcm̄ eſt. ¶ Ad illud ph̄i ꝙ agēs et
patiēs dn̄r coīcare ī materia. dō ꝙ intelligit
de actōe qua ꝯtrariū agit in ſuū ꝯtrariū p p-
dn̄antiā. ¶ Ad illud quod obr̄ ꝙ ſpūalior ē
aīa q̄ꝫ radius. dō ꝙ ſi ſpūalior tn̄ n̄ magis al
ligata carni q̄ꝫ radius aeri ſicut corpori illuīa
to. ideo magis ꝯ̄bit eius ꝓprietates ſiue paſ
ſibilitatis ſiue feditatis q̄ꝫ radius ꝯ̄bat ꝓprie
tates illuiabilis. ¶ Ad quod obr̄ ꝙ non eſt
maior corruptio in effectu q̄ꝫ in cā. dō ꝙ illō
duplr̄ fallit. primū qn̄ aliq̄d nō ſe hꝫ in rōne
pfecte cāitatis ſꝫ ſolū rōe inſtrumēti ⁊ dete
rētis. nā ſi uelim⁹ ꝯpare corruptionē aīe par
uuli ad primā cām. ſ. aīam ade repiretur in
adā eque magna uel maior. Deficit etiā ex
hoc ꝙ magnitudo corruptōis itēditur freq̄n
ter ex nobilitate ⁊ dignitate corruptibilis.
qꝛ tāto maius ē uitiū ⁊ corruptio peior q̄ꝫto
ſit preſtantior ſicut aug. dicit. et hinc eſt ꝙ
qn̄ aīa corrūpitur a carne maior ē in ea cor-
ruptio q̄ꝫ in carne fuerit. et hoc eſt rōe nobi
litatis ſpūi. ¶ Ad illud quod obr̄ ꝙ pena n̄
eſt cauſa culpe. dō ꝙ uerū eſt de illo quod ē
pure pena. talis enim corruptio uitioſa ī adā
ſubſecuta eſt ex culpa. quia ex hoc ꝙ pecca
uit caro erit diſſoluta non ſolum diſſolutiōe
ordinantis ad mortē ſꝫ etiā faciente rebellio
nē ⁊ faciente ꝯcupiſcere quod nō licet. et iō
quia talis uitioſitas ⁊ a culpa eſt ⁊ ad culpaꝫ
poteſt quodāmō creare peccatū in anima.
hoc aūt nō facit aliquid ipſi aīe impartiendo
ſed potius rebellādo. et ideo ſubtrahendū.
et hoc modo intellexit magr̄ inſici aniam a
carne. et traxit hoc ex uerbis aug. et his uer
bis ꝯſonant uerba Anſel. non. n. uult anſel.
dicere ꝙ carentia debite iuſticie precedat ne
ceſſitatē ꝯcupiſcendi cū ecōtrario ſit ordine
naturali. eo enim ipſo anima priuatur illa iu
ſticia quo neceſſitatē ꝯcupiſcendi habet ex

carne ꝯiuncta. ſed hoc intelligit quantum ad actū ꝯcupiſcendi. ſic v̓ba hug. nō intelligē da ſunt ꝙ caro inficiat animaꝫ ſolum ratōe paſſibilitaits ſed etiaꝫ rōe adiūncte feditatis ⁊ uitioſitatis quā in ſemīe eē manifeſtat ipa corruptio que ſentitur ī actu generatiue uir tutis ⁊ in membris illis reſidet principalr̄. q̄uis oīa alia ita ſint paſſibilia ſicut illa.

SEcūdo queritur utrū originale cō trahatur in aīa ex carne ex aliquo appetitu ⁊ uolūtate aīe. ¶ Et ꝙ ſic uidetur. primo p rōeꝫ aug. quā facit in libro lxxxiij. q. oñdens ꝙ nullus ab alio pōt fieri deterior. ſꝫ ſi ſit deterior hoc ē a ſe ipo. ait .n. ſic. Si ſit deterior aut ergo a ſupiori. aut a pari. aut ab inferiori. Ab inferiori nō pōt. a pari nō. qꝛ illud non preualet. A ſupiori ñ quia ille aut eſt bonus. aut malus. ſi bonus. ergo nūq̄ꝫ faceret ipm deteriorē. Si malus. ergo iā inferior eſt ⁊ deterior. Similr̄ argui tur ī propoſito. et ex hoc ſequitur ꝙ aīa nō poſſit fieri mala niſi cooperāte uolūtate ꝑ pria. ¶ Itē oē peccatū ab aliqua uolūtate ē. ſola enim uolūtas eſt peccati principiū. ergo originale qꝺ ē in paruulo aut ē a uolūtate ꝑ pria. aut ē a uolūtate aliena. Si a uoluntate aliena utpote ade. cū in adā nō fuerimus niſi ſm q̄d nō eēt originale peccatū in hoīe niſi ſm q̄d. ergo propter ipm nō deberemꝰ eter nalr̄ uiſione dei priuari. ꝙ ſi hoc falſū ē. nō ergo ſolū fuit a uoluntate aliena. reſtat ergo ꝙ ꝯ̄hatur a uolūtate propria. ¶ Itē ſupius nō patitur ab inferiori niſi merito culpe. vel niſi ei ſe ſubijciat mera uolūtate. ſꝫ aīa cum unitur carni añ unionē nō hꝫ culpā. ergo ſi īficitur a carne. hoc nō ē abſq̄ꝫ uolūtaria ſub iectōe ipſiꝰ aīe ¶ Itē ſi angelus intraret cor pus infectū nō diceretur ex hoc ꝯ̄here origi nale. ſi ergo aīa ꝯ̄hit. hoc non ē niſi propter aliquē appetitū quē hꝫ ad carnē. ¶ Item ſi aīa inocēs poneretur in igne infernali nunq̄ꝫ arderet. ergo ſi nō eſt magis caro actiua q̄ꝫ ignis ſi inficitur a carne hoc nō ē niſi ꝑpter affectionē ipſiꝰ aīe ad carnē. et ſi hoc uerꝫ eſt originalis culpa ꝯ̄hitur mediāte appetitu aīe ⁊ uolūtate. ¶ Sꝫ ꝯ̄. Peccatū quod ꝯ̄hitur a uolūtate aīe ē peccatū actuale. ergo peccatū quod paruuli ꝯ̄hūt nō deberet dici peccatum originale ſꝫ peccatū actuale ¶ Itē ſi peccatū originale eēt a uolūtate ipſiꝰ aīe. ergo puniē dū eēt pena actuali. ſi ergo nō punitur pena actuali ſꝫ pena dāni ſicut infra uidebitur. er go nō uidetur ꝙ a uolūtate aīe cauſetur. ¶ Itē natura ⁊ uoluntas ſunt principia diſpata ita ꝙ effectus q̄ ſunt a natura ⁊ q̄ ſunt a pro poſito ſunt alij ⁊ alij. ſi ergo originale pcm̄ eo ipſo dr̄ originale qꝛ ē a natura. ergo nō ē a uolūtate propria. ¶ Itē peccatū qꝺ ē a uo lūtate per propriū actū ꝯmiſſū ſine proprio actu nulli dimittitur. ergo ſi originale ꝯ̄here tur ex aīe uolūtate nūq̄ꝫ in puul̓ p baptiſmū deſtrueretur. ꝙ ſi hoc ē ꝯ̄ fidē reſtat ꝙ pec catū originale nō ꝯ̄hitur p aīe uolūtatē. ¶ Itē ſi ꝯ̄hitur p uolūtatē aut p naturalē. aut p deliberatiuā. nō p deliberatiuā. qꝛ in ipſo inſtāti creatōis unitur aīa carni. Nō ꝑpt̓ na turalē. qꝛ naturaľ uolūtas ſemp ē recta. ⁊ ſic mouetur ſm ꝙ eam inſtituit actor ds. ergo nullo mō pōt eē pcci principiū. redit ergo idē qꝺ priꝰ. ¶ Rñdēdū ꝙ cū q̄ritur utrū origi nale ꝯ̄hatur a uolūtate uel appetitu aīe hoc triplr̄ pōt intelligi. ꝯtingit. n. hoc talr̄ intelli gere ꝙ ſpectat ad hereſis puerſitatē. et talr̄ ut ſpectet ad rōis ꝓbabilitatē. et tertio etiaꝫ mō ut ſpectet ad fidei v̓itatē. Cū. n. duplex ſit in aīa appetitꝰ. ſ. naturalis ⁊ deliberatiuus ſi ſic intelligatur ꝙ aīa priꝰ deliberet de car nis infectōe ⁊ ei ꝯiūgatur uolūtarie ⁊ ex deli beratōe. ⁊ ex hoc ꝯ̄hat culpā originalē. ſic in telligere hereticū ē ꝑ eo ꝙ doctores catholi ci dicūt ꝙ aīa creādo īfunditur ⁊ infundēdo creatur. Et apo. ro. ix. de Jacob ⁊ Eſau lo quens. Añq̄ꝫ aliq̄d boni uel mali egiſſent ⁊c̄ Eſt et alius in aīa naturalis appetitus. et p hūc duplr̄ pōt itelligi ꝯ̄hi originale. vno mō ut ſic intelligatur ꝯ̄hi ex carnis corruptōe ⁊ appetitu aīe. ꝙ corruptio carnis ē ſicut ma terialis ſꝫ naturalis appetitus aīe ad corpꝰ qui ē ad ipſam unionē. ⁊ unionē añcedit na tura. q̄uis nō añcedat tpe. ſe hēat in rōe effi cietis eo mō quo eſt dicere peccatū hr̄e cām efficiētē. et ſic dicatur ꝯ̄hi originale peccatū a carne infecta mediante appetitu p quā aīa carni alligatur ⁊ quodāmō ei ꝯdeſcēdit. ac p hoc ei ſe ſubijcit ⁊ ſubijciēdo puertitur. nec tū ex hoc dicetur culpa ſua eē acta ſꝫ ꝯ̄cta. nec pſonalis ſꝫ naturalis. qꝛ ille appetitꝰ eſt naturalis appetitꝰ. nō tū cauſat peccatū p ſe

ſed cū corruptōe carnis adiūcta que a primo
parēte ꝑpagatur. Hoc ꝛ ſi ꝓbabilr̄ eē dictuꝫ
uideatur. uidetur tñ in hoc a ueritate deuia-
re. q2 principalē cām ↄtractōis originalis po
nit ex parte aīe. cū ſancti ꝛ doctores dicant
originale peccatū pricipalr̄ traduci a primo
parente a quo nō ꝑpagamur niſi ſm carneꝫ
Alio mō poteſt intelligi ↄtrahi peccatū ori-
ginale ab aīa p naturalē appetitū ipſius aīe
ad carnē ita ut principalis rō ponatur ex pte
carnis. ꝛ appetit⁹ ille naturalis ſit cauſa ſine
qua nō. et hoc quidē hꝫ ueritatē ꝛ neceſſe ē
ponere. nūq̄ꝫ. n. caro poſſet aīam inficere ni
ſi aīa hr̄et naturalē colligantiā ad ipāꝫ. natu
ralis aūt colligantia nō eſt niſi per appetitū
ipſi⁹ aīe ad corpus. per quā aīa adeo alligat̄
carni ut ſicut dictū fuit ſ̄. niſi uirtutē habeat
per quā carnē regat neceſſe hꝫ deorſū ferri
cū carne. ac per hoc captiuari in ſuitute pcī
Et propter hoc ↄcedēdū eſt ſimplr̄ peccatū
originale eſſe ↄtractū. ꝛ nullo mō debet dici
actuale. et hoc ipm̄ nomē indicat q̄ dr̄ pcīm
oriignale nō actuale. dicitur naturale nō uo-
lūtariū. Uñ ↄcedēde ſunt rōes q̄ ad ſecūdam
partē inducūtur. ¶ Ad illud ṽo qđ obr̄ q̄ ñ
pōt hō fieri malus ab alio. dō q̄ aug. ibi lo-
quitur de alio agente qđ quidē ē ita aliud q̄
nō eſt naturalr̄ alligatū ei quod dꝫ fieri dete
rius. ſic aūt nō eſt in ꝑpoſito. nam caro natu
ralē hꝫ colligātiā cū ſpū p naturalē appetitū
unius ad alteꝝ ¶ Ad illud quod obr̄ q̄ pec
catū originale aut eſt a uolūtate ꝓpria. aut
a uolūtate aliena. dō q̄ a uolūtate aliena.
¶ Ad illud quod ſubiūgit. nō fuim⁹ niſi ſm
quid in ipſo adam. dō q̄ ueꝝ eſt q2 fuimus
in potētia cāli. ſꝫ quēadmodū reductū ẜ qđ
ad ſimplr̄ per ↄparationē nature. nā cū pri⁹
eēm⁹ in potētia nūc ſumus entes in actu. ſic
et originale peccatū prolis quod erat ſm qđ
añ ipſius ꝓlis generatiue in ipā ꝓlis ꝑpagati
one ex unione aīe ad corp⁹ incipit eē pecca-
tū ſimplr̄. nec reqritur actualis uel noua deli
beratio ſꝫ ſufficit ipā ꝑpagatio ꝛ aīe ad car-
nē ↄiūctio. ¶ Ad illud qđ obr̄ q̄ ſupius nō
patitur ab inferiori. ⁊c. dō q̄ illud hꝫ ṽitatē
in his inter q̄ nō ē naturalis colligantia. ꝛ iō
nō hꝫ locū in ꝑpoſito cū naturalis colligātia
ſit aīe ad carnē ſicut dictū ē ſ̄. Poſſet tñ dici
q̄ adā aliquo mō meruit. ſꝫ melius patebit

cū agetur qualiter ſaluatur diuinā iuſticia in
unione aīe ad carnē. ¶ Ad duas ultimas rō
nes iā pꝫ rñſio per ea que dicta ſunt. Nā ſi
angelus poneretur in carne infecta. ꝛ aīa ino
ces in flāma nec inficeret. nec iſta pateretur.
ſꝫ hoc nō eēt ꝑpter defectū appetitus deli-
berati ſꝫ ꝑpter hoc q̄ nō eēt ibi appetitus
nec colligantia naturalis. ꝛ ſine hac non pōt
aīa a carne infici ſicut prius dictū eſt. quāuis
hec ſit cā principalis. ↄſimilis eniꝫ appetit⁹
naturalis ſaluaretur in aīa ad carnē ſi hō ſte
tiſſꝫ. ꝛ tñ aīa nullā culpā ↄ̄xiſſet.

Tertio queritur utrū caro ipā ificiat
ex ꝑpagatōe tm̄ uel ex ꝑpagatōe
ꝛ libidine. ¶ Et q̄ ex libidine uidetur
Primo auctoritate aug. d̄ fide ad petꝝ. Ori
ginale peccatū nō trāſmittit ad puulos ꝑpa
gatio ſꝫ libido. ſi ergo aīa ex feditate carnis
ↄ̄hit originale illa feditas nō ē in carne ex ꝑ
pagatōe ſed ex libidine. ¶ Itē magr̄ in lit.
Pollutio quedā ē ī carne quā ex feruore coi
tus parētū ꝛ ↄcupiſcentia libidinis ↄ̄hit caro
dū ↄcipitur. Ex hoc apparet q̄ feditas illa ī
carne nō eſt ex ꝑpagatōe ſꝫ ex libidine. ¶
Itē xp̄s ↄceptus ē de beata ṽgine ex maſſa
humani gñis. ꝛ tñ nō hūit illā feditatē in car
ne nec originale in aīa. ergo talis feditas in
carne nō eſt quia caro ex carne educitur ſed
q2 cū libidine ſeminatur. ¶ Itē ſi nūq̄ꝫ natu
ra lapſa eēt nihilomin⁹ eſſꝫ ꝑpagatio carnis
ex carne nec eēt in ea feditas. nec peccatū p
ↄñs originale. ergo ſi ī ꝑpagatione hoīs ex
hoīe eſt traductio originalis. hoc nō eſt rōe
ipſi⁹ ꝑpagatōis ſꝫ rōe adiūcte libidis ¶ Itē
ſi fieret ꝑpagatio abſq3 libidine tā nulla eēt
inordinatio ex parte uis generatiue. ſi nulla
eēt inordinatio ex pte ṽtutis generatiue nul
la eēt fedatio in ſeie. ꝛ ſi hoc. nec eēt feditas
ī carne nec in aīa ↄ̄heretur originale. ſi ergo
caro inficitur ꝛ uitiatur hoc nō ē ex ꝑpagati-
one tm̄ ſꝫ libidine. ¶ Sed ↄ̄. Originale pec
catū ↄ̄himus q2 in adā peccauim⁹ eo modo
quo in ipō eram⁹. In ipō aūt eram⁹ ſm ꝑpa
gationē nō ſm libidine. ergo tā originale q3
feditatē ꝑpagatōe ↄ̄him⁹ nō libidine. ¶ Itē
libido reſpicit parentes ꝓximos. ſꝫ origialis
traductio reſpicit primos parētes. Uñ nō di
cūtur ↄtrahere originale a parēte ꝓxio ſꝫ ab
adā. ergo uidetur q̄ ipā libido que ē in coitu

nihil facit ad tranſfundēdū originale peccatū
¶ Itē poſſibile eſt ꝯiuges ſcōs ex charitate
coire abſqꝫ oi pccō. ſꝫ ubicūqꝫ ē libido ibi ē
uolūtatis iprobitas ⁊ aliq̄ culpa. ergo poſſi-
bile eēt eos gñare abſqꝫ libidine. ergo ſi tra
ductio feditatis carnis uel originalis pcci eēt
rōe libidinis proles ſic genita nō hrēt origi
nalē culpā. ¶ Itē ſi traductio originalis eēt
rōne libidinis. ergo ille q̄ cū maiori libidine
naſceretur maius ꝯbēret originalē. ſꝫ natus
ex adulterio cū maiori libidine generatur q̄ꝫ
ille qui naſcitur ex legitimo. ergo uidetur ꝙ
maior eēt i eo originalis culpa. ſi ergo cor-
ruptione originalis pcci oēs corrūpūtur eq̄lr
uidetur ꝙ talis corruptio nō traducatur per
libidinē. ¶ Itē ponatur ꝙ ſemē deſcindere
tur ō lūbis uiri ⁊ nō infūderetur uaſculo ma
tris ita ꝙ nec uir ſentiret delectatōꝫ nec mu
lier. eēt ibi ꝓlis ꝯceptio abſqꝫ libidine. ergo
talis ꝓles nō hrēt pccm̄ originale. ꝙ ſi hoc
ē abſurdū ponere ⁊ intelligere ꝙ aliquis ex
ſeie ade generetur ſine corruptiōe niſi in eo
ſolo q̄ ꝯceptus ē ex v̓gine p v̓tutē ſupra na
turā. nō uidetur feditatē carnis uel originale
pccm̄ trāſmittere ad poſteros libido ſꝫ ꝓpa
gatio. ¶ R. dō ꝙ ſicut expſſe dicit aug. in
li. de fide ad petr. ⁊ magr̄ dicit in lit. feditas
carnis ⁊ ꝯtractio originalis nō tm̄ ē ex lege
ꝓpagatōis ſꝫ etiā ex feditate libidinis. Vnde
aug. dicit. Pccm̄ in paruulos non trāſmittit
ꝓpagatio ſꝫ libido. nec fecūditas nature hu-
mane facit hoīes naſci cū pccō ſꝫ feditas libi
dinis. Ad cui⁹ v̓bi intelligētiā ⁊ obiectoꝝ no
tādū ē ꝙ libido triplr̄ dr̄. Uno mō libido dr̄
iproba uolūtas ꝑ quē modū dicit aug⁹. in li.
de li. ar. Nihil aliud uidem⁹ in toto malefaci
endi gñe niſi libidinē dñari. hoc ē uolūtatis
iprobitatē. Alio mō libido dr̄ delectatio imo
derata ꝑ ꝙ dicim⁹ maiorē eē libidinē in ope
gñatiue v̓tutis q̄ꝫ alteri⁹ potētie. Tertio mō
dr̄ corruptio uitioſa quā dicim⁹ eē in ſemie ⁊
v̓tute gñatiua ꝓpt̄ actū generādi ꝑ quā ipā
uis gñatiua dr̄ eſſe corruptaet infecta. oibus
his modis ꝯtingit eē libidinē ꝯtra actū gene
ratōis in nobis. qm̄ ibi ⁊ ē corruptio uitioſa
⁊ delectatio imoderata. ⁊ uolūtas iproba. ſi-
ne prima tm̄ libidine. hoc ē iproba uolūtate
ꝯtingit gñatio frequēter. ſine ſecūda hoc eſt
imoderata delectatōe uis aliquando eſt. ſine

tertia uero nunq̄ꝫ ſi ſit generatio ꝑ legē na-
ture. Cū ergo dicim⁹ ꝙ peccatū tranſmittit
ad poſteros nō ꝓpagatio ſed libido. nō itel-
ligitur de libidine primo ⁊ ſecūdo mō ſꝫ tcio
Et p hoc pꝫ rñſio ad rōes q̄ ad utrāqꝫ partē
adducūtur. Nā prime auctoritates ⁊ rōes q̄
oſtēdūt originale tranſfundi ꝓpter libidineꝫ
loquūtur de libidine i acceptōe tertia. Rōes
v̓o ad oppoſitū ꝓcedūt de libidine in accepti
one prima ⁊ ſecūda. Et hoc pꝫ pertractanti
omnes ⁊ ſingulas.

In parte iſta ſunt dubitatōes ꝯtra
lit. Vbi pri⁹ queritur de hoc quod
magr̄ q̄rit in lit. ibi Hic queri ſolꝫ
v̓trū cā originalis i carne ſit culpa ul' pena.
Nō. n. uidetur rñdere ad. q. ꝓpoſitā. quia i
ſolucōo nec determinat q̄d ſit culpa. nec de
terminat q̄d ſit pena. ¶ Et uidetur ꝙ neutruꝫ
ſit. culpa nō ē ꝯſtat. pena nō uidetur eē. quia
pena in ea ſola natura ē in qua ⁊ miſia nata
eſt eē. ⁊ in ea ſola in qua beatitudo ē nata eē
hec aūt ſola ē rōalis creatura. ergo añ aduē
tū aie nō pōt eē pena uel culpa. ¶ Itē oi pe
na aliquis punitur ſꝫ illa corruptōe q ē i ſeie
añ aduētū aie nullus punitur. ergo nō uidetur
eē pena ¶ Sꝫ in ꝯtriū ē quia cū ſit corruptio
ꝯñs ex culpa. ⁊ ois talis ſit pena. uidetur tal'
corruptio eſſe pena. ¶ Itē cū ois malefactio
ſit pena. uidetur talis corruptio eē pena. ¶
Itē cū ois maledictio ſit pene uel culpe. ⁊ ſe-
mē erat maledictū ſicut dicit ſap. xij. ⁊ aug.
exponit in li. ypponoſticō. ergo ⁊c. ¶ Rñdeō
eſt ad hoc breuiter ꝙ magr̄ ad iſtā. q. rñdet
ualde caute ⁊ rōabilr̄. nec ſuſtiꝫ ꝙ ſit pena
nec ſuſtinet ꝙ ſit culpa. nec tñ negat. nō enī
actualr̄ eſt pena uel culpa corruptio illa ſiue
feditas. qm̄ pena rōe pene ⁊ culpa ſub rōne
culpe ſunt ꝯ ſubiectū rōale. nec tñ negat ꝙ
ſit culpa uel pena. qꝛ ad utrūqꝫ ordine hꝫ. et
utrūqꝫ quodāmō ē cā. aia. n. ex ꝯiūctiōe ſui
ad carnē rōe illi⁹ feditatis ꝯhit penā ⁊ culpā
lꝫ prius culpā ꝯhat per naturā q̄ꝫ meritū pe
ne. ideo magr̄ utrūqꝫ ꝯphendit uocat eā uiti
oſitatē. Et per hoc pꝫ rñſio ad utrāqꝫ ptē.
quia quodāmō dicēdi ē pena. quodāmō v̓o
nō. ¶ Itē q̄ritur de hoc quod dicit. Feditas
maior uidetur eē in carne ꝯcupiſcibilr̄ tradu
cta q̄ꝫ in ea de q̄ traducatur. Si. n. hoc uerū ē
cū originale ꝯhatur ex illa feditate. uidetur

ꝙ maius ſit originale in uno ꝙ̃ȝ i alio. ¶ Itẽ
nulla ꝓprietas eſt intẽſior in effectu ꝙ̃ȝ in cã
q̃n eſt vniuoce in utroq̨ȝ. ergo ſi feditas in
carne traducta cauſatur ab eo a quo traduci
tur. non uidetur magr̄ dicere uerũ cũ dicit ꝙ
maior ſit hic ꝙ̃ȝ ibi. ¶ R℞. ꝙ cũ dicit magr̄
ꝙ maior eſt feditas in carne que traducitur
ꝙ̃ȝ i carne a qua traducitur. hoc intẽdit ꝙ̃ȝtũ
ad carnẽ que ẽ in aliis mẽbris ⁊ defuit aliis
mẽbris ꝙ̃ȝ mẽbris gñatiue. hoc aũt dicit qꝛ i
illa potẽtia eſt quedã fontalis infectio ꝓpter
quã ſemẽ ibi generet. ⁊ per illã uim deſcen
dẽs maiori infectõe inficitur ꝙ̃ȝ alii humores
quod manifeſtat pruritus in feruore coitus.
ſicut ipſe dicit in lit. vñ nõ dicere ꝙ ſem̃ ex
quo generatur ꝓles ſit magis infectũ ꝙ̃ȝ illõ
ex quo generatus ẽ pr̄. nec tamen ſequitur
ꝙ maius ſit originale in prole ꝙ̃ȝ fuerit i pa
tre. Et ita pȝ rñſio ad illud. ſȝ hoc planiꝰ ex
plicatur cũ agetur infra de ꝙ̃ȝtitate originalꝭ
¶ Itẽ de hoc qđ dicit. Nõ qꝛ ex carne tra-
cta ab adã ↄcepti ſumꝰ ideo peccatũ traxi-
mus. Et ẽ q̃ſtio vtrũ ſi hõ quis fieret ꝺ car
ne ade corrupta ꝓpter legẽ generatõis utrũ
ↄ̃heret originale. Et ꝙ non uidetur magr̄
dicere in lit. et hoc ipm̃ uidetur aug. dicere
ↄ̃ pelagianos. vbi dicit. Qualis terrenꝰ tales
terreĩ. hoc q̃m niſi p ſeĩs ſparſionẽ. et poſt.
ſemẽ ergo uitiatũ ẽ ſicut ſcriptũ ẽ. Semen
erat maledictũ ab initio. Et poſt clarius. Ui
tiũ ↄ̃hi nõ põt prothoplauſti ſine ſeĩs effuſi
one. ſi ergo aliter formaretur ꝙ̃ȝ p iſtã uiaȝ
nõ uidetur ꝙ ↄ̃heret originale. Sȝ ↄ̃rĩũ eiꝰ ui
detur. qꝛ ſi tota caro ade corrupta fuit ⁊ fe-
data merito culpe. uidetꝰ pari rõe ꝙ peccatũ
ↄ̃heretur de alia pte ſicut ſi de ſemĩe primo
totũ corpꝰ fabricatũ ẽ prolis ex ſeĩe. ⁊ ↄſtat
ꝙ feditas illa nõ purgatur propter diuerſita
tẽ organiſatõis. ergo ſi aĩa originale ↄ̃xit q̃
iũcta ẽ primo illi corpi. pari rõne uiđꝰ ꝙ ↄ̃he
ret illa aĩa q̃ iũgeretꝰ corpi ex illa carne for-
matur niſi in illa formatõe eẽt purificatio.
¶ R℞. Quidã tenẽt ꝙ ↄ̃heret originale ꝓpꝰ
hoc ꝙ nõ ſolũ ẽ corruptio ⁊ fedatio in parte
ſȝ in tota carne. Alij vͦo tenẽt oppoſitũ dicẽ
tes ꝙ ⁊ſi ſit in oĩbus mẽbris corruptio pena
litatis. corruptio tñ feditatis que eſt princi-
piũ originalis in pte generatiua ↄſiſtit. Qđ
cũq̨ȝ hoꝝ dicatur nõ ẽ magna uĩs faciẽda. qꝛ

nullus eſt qui nõ generetur ꝭ legẽ ꝓpagatio
nis ex ſeĩe infecto niſi ſolꝰ xp̄s de quo certũ
eſt ꝙ non habuit originale peccatũ. Uerũtñ
ſecurius eſt adherere uerbis magri propter
hoc ꝙ magis ↄſonãt uerbis aug. vñ ſi hõ fi
eret ex alia parte uel etiã mulier facta fuiſſȝ
ex coſta uiri poſtꝙ̃ȝ peccauit penalitatẽ aliꝙ̃ȝ
habuiſſet. nõ tamen peccatũ originale. Nec
ualet quod obr̄ de corruptõe. nam ẽtſi in oĩ
bus mẽbris ſit corruptio penalitatis. corru-
ptio feditatis eſt in ſolo ſeĩe rõne infectiõis
principalis que ẽ in ui generatiua. quare aũt
uis illa magis ſit infecta ꝙ̃ȝ alia determinatũ
eſt ſ̃. ¶ Itẽ queritur de hoc quod dicit. Ecce
in iniquitatibus ↄceptus ſũ. ⁊c. Ex iſto eniȝ
v̾bo uidetꝰ colligi ꝙ actus mr̄imonialis nũꝙ̃ȝ
abſq̨ȝ pccõ habeat fieri. Et hoc ipm̃ uidetur
auctoritate aug. xiiij. de ci. di. Genitales coꝛ
poris partes ita libido ſuo iuri mancipauit
ut moueri nõ ualeant ſi ipa defuerit. Et ad
valentianũ. Honeſtꝰ ↄcubitꝰ nõ ẽ ſine ardo-
re libidinis. ¶ Sȝ ↄ̃rĩũ huius ẽ. qꝛ oẽ mãda
tũ dei põt abſq̨ȝ peccato ipleri. ergo ⁊ prolẽ
procurare poteſt hõ ad cultuȝ dei abſq̨ȝ pec
cato. ¶ Ad hoc breuiter vđ eſt ꝙ actus ma
trimonialis põt fieri abſȝ omni peccato ma
xime cuȝ ſit cauſa generande prolis. uel red
dendi debitũ. et illud uerbũ p̄s intelligitur ꝺ
peccato originali in ꝓle non de peccato actu
ali in parente. Similiter uerbum aug. intelli
gitur de libidine prout eſt pruritus carnis et
non prout eſt improbitas uoluntatis. et hoc
modo plus eſt pena ꝙ̃ȝ culpa. et de hoc pla-
nius detꝰminatꝰ i q̃rto i tractatu de mr̄imõio

¶ Diſtinctio. xxxij.

Quoniã ſupradictũ eſt peccatuȝ
originale ⁊c. ¶ Supra oñdit ma
giſter qualiter peccatũ origiale
traducitur. In hac parte intẽdit
oſtendere qualr̄ ↄ̃batur. ¶ Diuiditur aũt pars
iſta in partes duas. In quaꝝ prima determi-
nat magr̄ q̃liter originale peccatũ hẽat ꝺleri
in baptiſmate. quod eſt opus diuine miſeri-
cordie. Secũdo uero determinat qualiter in
ipſius aĩe infuſione ⁊ punitione ſaluetur re-
ctitudo diuine iuſticie. ibi Solet queri qua iu
ſtitia teneatur ⁊c. hoc aũt facit quia uniuerſe
uie dñi miſꝰicordia ⁊ v̾itas. et iõ iux̄ benigni
tatẽ miſꝰicordie manifeſtari etiã oportebat